

editorial

Amb aquest número, iniciem una nova sèrie de butlletins extraordinaris. Diferents autors, experts en els seus àmbits respectius, abordaran diverses qüestions pràctiques relacionades amb el tema de **la negociació col·lectiva de les condicions de treball dels empleats públics després de l'aprovació de l'EBEP**. L'autor de la primera de les col·laboracions, **Tomás Sala Franco**, catedràtic de Dret del Treball i Seguretat Social de la Universitat de València-Estudi General, ens ofereix el seu punt de vista respecte de **LES MESES DE NEGOCIACIÓ A L'ADMINISTRACIÓ LOCAL**.

LA DETERMINACIÓ LEGAL DE LES MESES DE NEGOCIACIÓ

Les unitats de negociació en el sector públic no les determinen lliurement les parts, a diferència del que succeeix amb la negociació col·lectiva del personal laboral de conformitat amb el que preveu l'ET (l'art. 83.1 ET disposa que els convenis col·lectius tindran l'àmbit d'aplicació que les parts acordin). **Les determina la llei**, establint l'EBEP un llistat de mesos de negociació possibles (art. 34 i 36).

LES MESES DE NEGOCIACIÓ POSSIBLES I LES SEVES COMPETÈNCIES

Les mesos de negociació possibles a l'Administració local són:

- 1) Amb **caràcter obligatori**, hauran de constituir-se les següents:
  - a) Una **Mesa General de Negociació a cada una de les Entitats Locals, per a la negociació de totes aquelles matèries i condicions de treball comunes al personal funcionari i laboral de l'Administració** (art. 36.3 EBEP).

De fet, aquesta Mesa General de Negociació per al personal funcionari i laboral a cada Entitat Local ja fou creada amb anterioritat a l'EBEP per la *Llei 21/2006, de 20 de juny, per la que es modifica la Llei 9/1987, de 12 de juny, d'òrgans de representació, determinació de les condicions de treball i participació del personal al servei de les Administracions Públiques*.

- b) Una **Mesa General de Negociació a cada una de les Entitats Locals, per a les matèries relacionades amb condicions de treball comunes als funcionaris del seu àmbit** (art. 34.1 i 3 EBEP). És a dir, com ja ocorria amb la citada *Llei 9/1987, de 12 de juny* (art. 31.1).

- 2) Amb **caràcter voluntari**, podran constituir-se les mesos de negociació següents:

- a) Depenent de la Mesa General de Negociació dels funcionaris públics de cada Entitat Local i per acord d'aquesta, podran constituir-se **Meses Sectorials de Negociació de funcionaris públics** atenent a les condicions específiques de treball de les organitzacions administratives afectades o a les peculiaritats de sectors concrets de funcionaris públics i al seu nombre (art. 34.4 EBEP), per a les matèries relacionades amb condicions de treball comunes als funcionaris del seu àmbit (art. 34.3 EBEP).

Paral·lelament, l'art. 39.4 EBEP preveu la possibilitat que els òrgans de govern de les Entitats Locals puguin modificar o establir unitats electorals per raó del nombre i peculiaritats dels seus col·lectius, adequant la configuració d'aquests a les estructures administratives o als àmbits de negociació constituïts o que es constitueixin, possibilitant-se d'aquesta manera que els sindicats implantats a l'àmbit d'aquestes Meses Sectorials puguin acreditar la seva representativitat a l'efecte de legitimitat negociadora.

Cal assenyalar en aquest sentit que, **a diferència del que succeïa amb la LORAP, a l'EBEP les mesos de negociació sectorials no estan taxades legalment amb caràcter previ** ni estan previstes únicament per a l'Administració General de l'Estat, sinó que poden constituir-se també a l'Administració local, i amb independència del fet que, vigent la LORAP, haguessin estat admeses de fet.

- b) Hi ha la possibilitat igualment de la constitució de **Meses de Negociació de funcionaris públics en l'àmbit d'una Associació de Municipis o d'una Entitat Local d'àmbit supramunicipal** (art. 34.2 EBEP).

L'aplicació dels pactes i acords col·lectius negociats a aquest nivell es farà per la via de l'adhesió, amb caràcter previ o de manera successiva, dels municipis a la negociació col·lectiva que es porti a terme en l'àmbit supramunicipal

corresponent (art. 34.2 EBEP). Aquesta adhesió s'ha d'entendre com a decidida de mutu acord per ambdues parts a les Meses Generals de Negociació en aquest àmbit, encara que la redacció legal permeti pensar que el precepte feia referència "als municipis" unilateralment.

- c) Pel demés, **encara que l'EBEP no les prevegi explícitament, res impedeix que es decideixi, per part de les Meses Generals de Negociació d'una Comunitat Autònoma i de les Entitats Locals d'un determinat àmbit territorial, constituir Meses Generals Interadministracions.** La legislació de Navarra, del País Basc i d'Extremadura les contemplen expressament, existint en aquest sentit com a precedents acords col·lectius interadministracions en aquestes citades Comunitats Autònomes, **el contingut dels quals sol ser d'una gran utilitat per harmonitzar la negociació col·lectiva concurrent.**

L'ADHESIÓ DE LES ENTITATS LOCALS A PACTES O ACORDS COL·LECTIUS ACONSEGUITS DINS DEL TERRITORI DE CADA COMUNITAT AUTÒNOMA

La Mesa General de Negociació de funcionaris públics que es constitueix a cada una de les Entitats Locals, per acord d'ambdues parts (encara que la redacció legal permeti pensar que el precepte es refereix a l'Administració unilateralment, això és, sense acord previ amb la representació sindical dels funcionaris en aquestes), **podrà adherir-se als acords aconseguits dins del territori de cada Comunitat Autònoma** (art. 34.2 EBEP).

Conseqüentment, hi ha també la possibilitat que en una Mesa General de Negociació de funcionaris públics d'una Entitat Local es decideixi, per exemple, no negociar un pacte o acord col·lectiu, sinó adherir-se a aquell ja negociat en una altra Entitat Local.

L'ARTICULACIÓ I COMPLEMENTARIETAT DE LA NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA DELS FUNCIONARIS PÚBLICS

D'una banda, existeix en la pròpia llei un **sistema d'articulació i complementarietat de la negociació col·lectiva** dels funcionaris públics. Així, amb caràcter general:

- a) **Les competències de les Meses Generals de Negociació de funcionaris públics de cada Entitat Local vindran condicionades pels acords i pactes col·lectius de les Meses Generals de Negociació de l'Administració General de l'Estat i de la seva Comunitat Autònoma**, atès que, segons la llei, és competència pròpia de les Meses Generals la negociació de les matèries relacionades amb condicions de treball comunes als funcionaris del seu àmbit (art. 34.3 EBEP).
- b) **La competència de les Meses sectorials de les Entitats Locals s'estendrà als temes comuns als funcionaris del sector que no hagin estat objecte de decisió per part de la Mesa General** respectiva, o bé a les que aquesta explícitament les reenvii o delegui (art. 34.5 EBEP).

En conseqüència, la Mesa General de Negociació "mana" sobre les Meses Sectorials de Negociació, que únicament tindran competències "residuals", bé per omissió expressa de la Mesa General de Negociació, bé per remissió tàcita d'aquesta (això és, en els temes que no hagin estat objecte de decisió per part de la Mesa General).

Per una altra banda, cal destacar una novetat normativa de l'EBEP d'enorme interès, en ordre a fomentar la inexistent, però necessària articulació a la negociació col·lectiva dels funcionaris públics, importada de l'art. 83.2 ET, referit a la figura del pacte o acord col·lectiu marc. En efecte, l'art. 38.9 EBEP estableix que **els pactes i acords col·lectius, en els seus respectius àmbits i en relació amb la competència de cada administració pública, podran establir l'estructura de la negociació col·lectiva així com fixar les regles que han de resoldre els conflictes de concurrència entre les negociacions de diferents àmbits i els criteris de primàcia i complementarietat entre les diferents unitats negociadores.**

Així doncs, serà possible el "repartiment de papers" entre les Meses Generals de Negociació (dels diferents àmbits territorials) i les Meses Sectorials de Negociació de les Entitats Locals a la negociació de les diverses condicions de treball, sense més límits que les competències de cada administració pública (que es tracti de condicions referides als funcionaris de l'àmbit del qual es tracti).

En el cas que existissin conflictes de concurrència entre els diferents àmbits de negociació, les meses de negociació superiors podran establir regles per a la seva solució.